

Wetenswaardig uit andere vogeltijdschriften

Observations on Audouin's Gulls in Majorca

D. I. M. Wallace geeft uitvoerig verslag van waarnemingen van de Audouinsmeeuw op Majorca, vooral ook van de wijze van vissen enz. Tevens somt hij veldkenmerken op, vooral in vergelijking met de zilvermeeuw, toegelicht met foto's en tekeningen. (*British Birds*, Vol. 62, nr. 6, juni 1969, blz. 223-230).

Studies of less familiar birds. 154 Audouin's Gull.

De totale populatie van deze soort bedraagt op het ogenblik vermoedelijk niet meer dan 800-1.000 paren, verspreid over acht kolonies in het Mediterrane gebied. Makatsch bestudeerde en fotografeerde met zijn vrouw in 1966 een kleine kolonie op een onbewoond eiland in de Egeïsche Zee. Hij geeft maten van de eieren, die 21-25 dagen worden bebroed. De geluiden werden op de band vastgelegd. Het is wat raadselachtig, waarom deze soort zo schaars is. Ze heeft vrijwel geen natuurlijke vijanden en Makatsch kreeg de indruk dat althans de Griekse vissers de eieren zelden rapen. (*British Birds*, Vol. 62, nr. 6, juni 1969, blz. 230-233).

Some thoughts on the apparant ecological expansion of the Reed Bunting

Er zijn, volgens B. D. Bell, in Engeland aanwijzingen dat de rietgors de laatste tijd drogere biotopen betreft, die karakteristiek zijn voor de geelgors, hoewel schr. de mogelijkheid niet uitsluit, dat de toenemende belangstelling voor veldornithologie een wat overdreven beeld geeft van het verschijnsel. Als mogelijke oorzaken worden genoemd: vermindering van het aantal vochtige biotopen, geringe intersoortelijke concurrentie door vermindering van het aantal geelgorzen. (*British Birds*, Vol. 62, nr. 6, juni 1969, blz. 209-219).